

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

28 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Potereanu Dina în numele inculpatului Begal Sergiu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2017, în cauza penală în privința lui

Begal Sergiu XXX,

născut la xxx, originar și domiciliat în s. xxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 08 august 2014 - până la 22 iunie 2016 (instanța de fond);*
- 2. de la 11 iulie 2016 - până la 17 ianuarie 2017 (instanța de apel);*
- 3. de la 03 mai 2017 - până la 28 iunie 2017 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹⁾ Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 22 iunie 2016, Begal Sergiu a fost condamnat în baza art. 287 alin.(1) Cod penal la amendă în mărime de 600 unități convenționale, echivalentul a 12 000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Begal Sergiu la 30 martie 2014, aproximativ la orele 15⁰⁰- 16⁰⁰, l-a întâlnit în stradă în s. Mereni, r-nul Anenii Noi pe xxx și cu scopul de a clarifica relațiile ostile dintre tatăl său xxx și xxx, s-a exprimat cu cuvinte necenzurate în adresa ultimului aplicându-i mai multe lovituri cu pumnii în regiunea abdomenului, cauzându-i astfel dureri fizice. Astfel, Begal S. a încălcat grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei acțiunii care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

Acțiunile inculpatului Begal Sergiu de către organul de urmărire penală au fost încadrate în prevederile art. 166¹ alin.(1) Cod penal - *cauzarea intenționată a unei dureri sau a suferinței fizice ori psihice, care reprezintă tratament*

inuman ori degradant, de către o persoană publică, iar instanța de fond i-a reîncadrat acțiunile inculpatului în baza art. 287 alin.(1) Cod penal - huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor și de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.”

3. Nefiind de acord cu sentința, procurorul a declarat apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului pentru prima instanță, prin care Begal Sergiu să fie condamnat în baza art. 166¹ alin. (1) CP, la amendă în mărime de 1000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții pe un termen de 3 ani, invocând că:

- instanța de fond eronat a reîncadrat acțiunile inculpatului în baza art. 287 alin.(1) Cod penal;

- Begal S. la momentul comiterii acțiunilor incriminate, în baza ordinului din 19 aprilie 2013, fiind conform art. 123 alin.(2) din Codul penal, persoană publică, a acționat contrar prevederilor art. 3, 5 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, evident și contrar atribuțiilor funcționale, care îl obligau să nu supună pe nimeni la torturi, nici la pedepse sau tratamente crude, inumane sau degradante, precum și conform art. 26 al Legii cu privire la activitatea poliției, polițistul își desfășoară activitatea profesională în interesul și în sprijinul persoanei, comunității și al instituțiilor statului, exclusiv pe baza și în executarea legii, fiind obligat să respecte cu strictețe drepturile, libertățile omului și demnitatea umană, să aibă comportament demn și respectuos pentru persoane, o atitudine fermă față de cei care încalcă legile, iar conform art. 28 alin (1) lit. g) al aceluiași act normativ, polițistului îi este interzis să abuzeze de calitatea oficială și să compromită, prin activitatea sa privată ori publică, prestigiul funcției sau al autorității din care face parte.

Astfel, deși inculpatul nu se afla în exercițiul funcțiunii, el a acționat în numele autorității publice, în calitate de persoană oficială, acțiuni care a și condiționat victimizarea lui xxx prin survenirea sentimentelor de frică, anxietate și inferioritate.

Acțiunile lui Begal S. au depășit grav prevederile art.3 CEDO, astfel acestea se încadrează în totalitate faptei prevăzute în norma art. 166¹ alin.(1) CP.

Potrivit Hotărârii Plenului CSJ nr. 8 din 30.11.2009 “Cu privire la unele chestiuni ce țin de aplicarea de către instanțele judecătorești a prevederilor art. 3 din Convenție” victimele sunt supuse relelor tratamente cu un anumit scop, precum ar fi obținerea informației sau mărturiilor și de a umili și înjosi persoana. Însă conform tuturor criteriilor absența acestui scop nu poate elimina în mod concludent o constatare a unei încălcări a art. 3.

Prin urmare, scopul dat a fost cert stabilit și demonstrat ca fiind comis prin acțiunile inculpatului, care potrivit materialelor cauzei la începutul lunii martie 2013 s-a prezentat la domiciliul victimei și declarând oficial și cunoscând despre faptul că victima cunoștea că el este colaborator de poliție, a acționat în vederea intimidării acestuia de a-și schimba declarațiile într-un proces penal unde tatăl inculpatului figura în calitate de bănuit. Acțiuni care se caracterizează prin încălcarea demnității și umilire, amenințare cu aplicarea violenței, cât și cu fabricarea unor dosare penale, fapt confirmat și de martorul xxx.

Infrațiunea prevăzută de art. 166¹ alin.(1) CP este o infrațiune materială în care se reunesc două variante tip de infrațiuni, latura obiectivă fiind realizată prin suferințe psihice.

Prin termenul suferințe psihice este înțeles efectul aplicării unor factori psihogeni (batjocura, luarea în râs, insulta, amenințarea) care influențează asupra psihicului, dar nu asupra funcției de controreglare a sistemului nervos și condiționează trăiri negative profunde și sunt în legătură directă cu suferințele fizice și psihice ale victimei.

Totodată, la solicitarea pedepsei, apelantul a reținut circumstanțele cauzei, precum și de faptul că Begal S. este caracterizat pozitiv, astfel solicitând ca instanța de judecată să țină cont de prevederile art. 61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a pedepsei stipulate în norma art. 7, 75 Cod penal, de gravitatea și pericolul social al faptei săvârșite și de persoana inculpatului care este atras pentru prima dată la răspundere penală.

3.1. Apel a declarat și inculpatul Begal S., care a menționat că sentința este neîntemeiată și ilegală, ulterior va depune apel motivat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2017, a fost admis apelul declarat de procuror, casată total sentința contestată și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Begal Sergiu a fost condamnat în baza art. 166¹ alin.(1) Cod penal la amendă în mărime de 1000 unități convenționale, echivalentul a 20 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere în organele de ocrotire a normelor de drept pe termen de 3 ani.

Totodată, a fost admisă cererea privind retragerea apelului declarat de inculpatul Begal S. și încetată procedura în apel.

5. Instanța de apel în decizia adoptată a constatat fapta și circumstanțele comiterii de către Begal Sergiu a infracțiunii prevăzută de art. 166¹ alin.(1) Cod penal - cauzarea intenționată a unei dureri sau a suferinței fizice ori psihice, care reprezintă tratament inuman ori degradant, de către o persoană publică.

Astfel, inculpatul are calitatea de subiect special, deoarece la data comiterii infracțiunii deținea funcția de inspector principal al Izolatorului de detenție provizorie a Direcției Poliției a municipiului Chișinău, conform ordinului din 19 aprilie 2013 și fiind astfel, conform articolului 123 alin. (2) Cod penal, persoană publică, exercitând atribuțiile unei autorități publice.

Prin urmare, s-a confirmat faptul că, inculpatul activând ca polițist la începutul lunii martie 2013 s-a prezentat la domiciliul victimei și a acționat în vederea intimidării acestuia de a-și schimba declarațiile într-un proces penal în care tatăl său (Begal V.) figurează în calitate de bănuț, iar ulterior, în stradă, l-a bătut. Respectiv, acțiunile inculpatului sunt caracterizate prin violență fizică și psihică față de victimă.

Din declarațiile atât a părții vătămate, cât și a martorilor Bîrcă T., Cîrlig A., Bîrcă M., rezultă că la 30 martie 2014 aproximativ la orele 15:00-16:00, în s. Mereni, r-nul Anenii Noi, partea vătămată a fost agresată fizic de către inculpat, iar potrivit raportului de constatare medico-legală nr. 108 din 01 aprilie 2014, părții vătămate xxx i-au fost cauzate vătămare corporală neînsemnată, care a fost produsă prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, cu suprafața de interacțiune limitată. S-a constatat în speță tratamentul inuman și degradant a victimei din partea inculpatului, care a fost exprimat prin suferințe psihice și fizice.

La fel, instanța a considerat ca nefondate argumentele menționate de

către instanța de fond care a conchis că în timpul comiterii infracțiunii, Begal S. nu se afla la serviciu, or, potrivit art. 26 al Legii cu privire la activitatea poliției și a activității polițistului nr. 320 din 27.12.2012, polițistul își desfășoară activitatea profesională în interesul și în sprijinul persoanei, comunității și al instituțiilor statului, exclusiv pe baza și în executarea legii, fiind obligat să respecte cu strictețe drepturile, libertățile omului și demnitatea umană, să aibă comportament demn și respectuos pentru persoane, o atitudine fermă față de cei care încalcă legile, iar conform articolului 28 alin (1), lit. g) al aceluiași act normativ, polițistului îi este interzis să abuzeze de calitatea oficială și să compromită, prin activitatea sa privată ori publică, prestigiul funcției sau al autorității din care face parte.

Prin urmare, inculpatul a acționat față de victimă în calitate de persoană oficială, reprezentând autoritatea publică, iar acțiunile sale au condiționat victimizarea părții vătămate xxx prin survenirea sentimente de frică, anxietate și inferioritate.

Astfel, Begal S., acționând ilegal față de victimă a urmărit scopul de a obține declarații false în cauza penală nr. 2014250129 în privința lui Begal Valeriu, care este tatăl inculpatului, prin intimidarea și exercitarea de presiuni asupra părții vătămate.

Prin ordonanța din 05 mai 2014, bănuitul Begal V. a fost scos de sub urmărire penală.

Referitor la apelul declarat de inculpat, instanța a menționat că a fost depusă cerere de retragere a apelului.

Potrivit art. 407 alin.(1) Cod de procedură penală, partea care a declarat apel își poate retrage apelul declarat, retragerea trebuie să fie făcută de apelant, iar potrivit alin.(3) al normei date, în cazul retragerii apelului, instanța de apel încetează procedura respectivă.

Reținând cele menționate, instanța a admis cererea privind retragerea apelului cu încetarea procedurii date.

6. Împotriva deciziei nominalizate a declarat recurs ordinar avocatul Potereanu D. în numele inculpatului Begal S., care invocând temeiul prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.6), 10) și 12) CPP, solicită casarea hotărârii contestate cu menținerea sentinței.

Consideră hotărârea contestată ilegală, nemotivată și neîntemeiată, iar sentința instanței de fond una legală, care a dat o apreciere juridică corectă

probelor administrate, calificând acțiunile inculpatului în baza art. 287 alin.(1) Cod penal. Totodată, a indicat că pedeapsa stabilită de instanța de apel fiind una prea aspră.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către avocat, considerându-l inadmisibil, ca fiind neîntemeiat, deoarece recurentul a indicat temeiurile de drept prevăzute la art. 427 alin.(1) pct.6), 10) și 12) Cod de procedură penală, solicitând menținerea sentinței prin care acțiunile inculpatului au fost reîncadrate din prevederile art. 166¹ alin.(1) în cele ale art. 287 alin.(1) CP, criticând hotărârea contestată sub aspectul greșitei individualizării a pedepsei, însă instanța de apel corect a stabilit pedeapsa inculpatului, ținând cont de prevederile art. 6,7, 61,75 Cod penal.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent și este în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

În recursul avocatului Potereanu D. în numele inculpatului Begal S., se invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin.(1) pct.6), 10) și 12) Cod de procedură penală, considerând hotărârea contestată ilegală și neîntemeiată, precum și pedeapsa stabilită prea aspră, însă nefiind argumentat recursul în nici un mod, solicitând doar menținerea sentinței.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Art. 430 Cod de procedură penală prevede expres cerințele față de cererea de recurs, indicând elementele obligatorii. Elementele de bază sunt conținutul și motivele recursului prin care, se precizează și se solicită cerințele procesuale în fața instanței de recurs.

Din conținutul art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală rezultă că **motivarea recursului** împotriva hotărârii instanței de apel este obligatorie, iar

potrivit art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală în cererea de recurs trebuie indicate temeiurile prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală și motivele recursului **cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată.**

Din cele relatate mai sus, Colegiul reține că prevederile legii procesual penale nu au fost respectate de către recurent, potrivit art. 430 Cod de procedură penală.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, dispune inadmisibilitatea lui în cazul în care recursul nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute în art. 430 Cod de procedură penală.

În speță, avocatul – recurent la întocmirea recursului nu a îndeplinit toate dispozițiile prevăzute la art. 430 Cod de procedură penală, și în situația data se impune, inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, pe motiv, că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Potereanu Dina în numele inculpatului Begal Sergiu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2017, în cauza penală în privința lui *Begal Sergiu*, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute în art. 430 pct.5) Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 27 iulie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti